№ 88. Wtorek 17. Kwietnia 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 16. kwietnia. Dzisiejszy „Staatsanzeiger" pisze: Mniemana druga nota austryacka do rządu pruskiego z 9. b. m. nie istnieje wcale. Na depeszę austryacką z 7. b. m. odpowiedziano wczoraj depeszą pruską.

Petersburg, 16. kwietnia. Dziś po południu, gdy Cesarz po przechadzce u letniego parku wsiadał do powozu, strzelił jakiś nieznajomy z pistoletu do Jego Mości Cesarza; Cesarz nie poniósł żadnego uszkodzenia; winowajca został aresztowany.

Bukareszt, 16. kwietnia. Wczoraj usiłowało 200 poddanych rosyjskich wywołać w Jassach powstanie separatystyczne, ale wojsko przytłumiło je. Było kilku ludzi zabitych i ranionych. Metropolita i inni zostali jako podżegacze aresztowani. Książęta Mouroussi, którzy mieli w tem udział, umknęli do Rosyi. Powszechne głosowanie nad wyborem księcia Hohenzollern odbywa się dalej bez przeszkody.

Część urzędowa.

Jego Excelencya p. minister stanu na wspólny wniosek wydziału krajowego i namiestnictwa, reskryptem z d. 14. marca 1866 r. do l. 4508, zamianować raczył lekarza primaryusza powszechnego szpitalu lwowskiego, p. Doktora *Karola Teodora Berthleffa*, dyrektorem tegoż szpitalu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 10. kwietnia 1866.

Część nieurzędowa.

Lwów, 17. kwietnia.

„Ost-deutsche Post" w kilku silnych rysach kreśli obraz patryotycznego usposobienia ludności w obec grożącego niebezpieczeństwa wojny. Dziennik ten pisze: Nikt w Austryi wojny nie chce, a jednak każdy jest na nią przygotowany i oczekuje ją mężnym sercem. Jeżeli kto czuje potrzebę pokoju a jednak gotów jest do wojny, to silne pobudki działać muszą na umysł jego, na jego uczucie, i powody te wyrzec się dadzą słowy: Boże dopomóż mi, uczyniłem to, co nieuczynić nie mogłem! Takie to usposobienie panuje w całej ludności austryackiej. Nie masz żadnej ceny, za którą moglibyśmy pozbyć postawę Austryi w Niemczech. Jeżeli Prusy sądzą że nadszedł czas, w którym mogą urzeczywistnić ambitne plany swoje, wyrwać hegemonię Niemiec z rąk Austryi i dla siebie ją zdobyć, to nadszedł i dla nas czas chwycenia za broń i czynić to, czego nieczynić nie możemy.

O *obradach*, na które zjechało się teraz do **Monachowa** kilku dyplomatycznych reprezentantów państw średnich, między tymi także — jak doniósł telegram — wirtemberski minister p. Varnbüler; dowiaduje się „Debatte", że celem ich jest przedewszystkiem zgodzenie się na to, iż do obradowania nad pruskim wnioskiem reformy, albo też tylko do uchwały względem formalnego traktowania jego nie można wprzód przystępować, dopokąd nie nastąpi wzajemna demobilizacya stojących naprzeciw siebie dwóch uzbrojonych członków związku.

Również dowiaduje się „Debatte", że także Wirtemberg i W. Księstwo badeńskie są gotowe przyłączyć się do *bawarskiego zakazu wywozu koni*, ażeby przeszkodzić wyprowadzaniu koni przez Szwajcaryę do Włoch.

„Provinzial Corespondenz" półurzędowy organ ministeryum pruskiego, w jednym z ostatnich numerów mówiąc o ostatniej depeszy austryackiej do gabinetu pruskiego wspomniała, że odwołanie się do rzekomo groźnego oświadczenia hr. Bismarka, odnoszącego się do utrymania konwencyi gasteinskiej, okazało się mylnem i nie odpowiedniem słowom wyrzeczonym przez pruskiego prezesa rady ministrów. Poczta wieczorna wiedeńska na to odpowiada, iż całe to przedstawienie rzeczy nie zdoła zachwiać jej przekonania, że poseł cesarski w Berlinie, którego spokojne i czysto objektywne pojmowanie rzeczy nigdy nie zawiodło, słów pana Bismarka pewno nie przekręcił i że za relacyą swoję wszelką odpowiedzialność na siebie przyjąć może. Oświadczenie z resztą nie tylko w Wiedniu lecz i wszędzie bardzo zaniepokoiło. A może i ztąd że p. Bismark w poźniejszej rozmowie z hr. Karolyi słowa swoje wytłumaczyć się starał, wnosićby można, iż pierwiastkowa interpretacya słów p. Bismarka przez hr. Karolyi nie była bezzasadna.

Gazeta bawarska zamieściła następujące oświadczenie:

Rząd pruski występując na sejmie związkowym z projektem reformy do projektu tego nie dołączył, jak wiadomo, żadnych propozycyi względem doniosłości i kierunku reformy, lecz wyraził jedynie zamiar przystąpienia z państwami związkowemi do negocyacyj nad tą kwestyą. Pogłoska przez niektóre dzienniki rozsiewana, jakoby co do projektu reformy przyjść miało do porozumienia między Prusami a Bawaryą, zupełnie jest bezzasadną. Rząd bawarski, podobnie jak i inne rządy związkowe, nie zna bliższych propozycyj pruskich. Gotów jednak jest zająć się ich zbadaniem, jak skoro Prusy z propozycyami temi wystąpią, jak to oświadczył w depeszy do Berlina i Wiednia pod dniem 31. marca wystósowanej.

Z **Berlina** piszą do „Baier. Ztg.", że zdaniem mężów, znających bliżej stosunki mogą rzeczy, pomimo większego w tej chwili naprężenia, przybrać jeszcze przecież przyjaźniejszą postać. Tem bardziej więc byłoby z tego powodu pośrednictwo na miejscu. Czy w tym kierunku poczyniono już jakie kroki, nie wie korespondent, ale zdaje mu się, że w berlińskich kołach politycznych powiewa teraz wiatr nierównie spokojniejszy. A „Baier. Ztg." dodaje do tej korespondencyi, że rząd bawarski czynił już ponowne kroki, ażeby zapobiedz wywiązaniu się groźniejszych zatargów.

W **Berlinie** obiegały przedwczoraj pogłoski o *zmianach ministeryalnych*, ale najnowsza „Kreuzztg" zbija je stanowczo. Również donosiły dzienniki pruski, że p. Bismark naznaczył termin zwołania parlamentu niemieckiego na dzień 1. września. Temu zaprzecza jednak „Nordd. Allg. Ztg.", dodając, że projekt reformy związku nie jest żadnym wybiegiem dyplomatycznym, ani też chwilowym półśrodkiem, lecz jest nieodzowną koniecznością, bez której — jak to okazała kwestya Księstw — Niemcy rozpadłyby się w gruzy.

Dnia 13. b. m. o godzinie 2giej po południu składali arcybiskup gnieźnieński i poznański hr. Mieczysław Ledochowski i arcybiskup koloński Dr. Melchers Królowi pruskiemu przysięgę w pałacu królewskim w obecności ministrów i urzędników dworu; hr. Bismark jako cierpiący nie był obecny temu aktowi.

Podług dzienników pruskich nabiera prawdopodobieństwa pogłoska, iż *pod Gorlicą ma być założony obóz*. Do **Glogawy** nadszedł rozkaz, ażeby zwołano wszystkich ludzi, potrzebnych do zapełnienia trzech kolumn.

W drugiej izbie *badeńskiej* interpelował Kniess ministra o stanowisko rządu w obec pruskiego projektu reformy. Minister stanu Edelsheim odpowiedział: „Oddawna już zwracały się — jak wiadomo — sympatye i życzenia rządu za narodowym rozwojem na podstawie parlamentarnej. Wstąpienie więc na tę drogę nie natrafi z jego strony nigdy na trudności, lecz owszem może liczyć zawsze na jego pomoc. Co się zaś tyczy teraźniejszego wniosku, będzie rząd głosować za wzięciem jego pod rozwagę, a więc za odesłaniem jego do osobnego wydziału."

W *Księstwach naddunajskich* zdają się przygotowywać nowe ważne wypadki. Że w osobie księcia *Karola Ludwika Hohenzollern* przybył nowy kandydat do tronu rumuńskiego, wiadomo już z doniesień telegraficznych. Książę Karol Hohenzollern, dotąd porucznik w armii pruskiej, syn byłego pruskiego prezydenta ministrów księcia Hohenzollern, jest przez babkę z domu Murat, i przez swego wuja margrabiego Pepoli, spokrewniony blisko z Bonapartymi, i ztąd też wnoszą niektórzy, że co do kandydatury jego porozumiały się Prusy z Francyą. Zresztą miał już ten kandydat udać się temi dniami do Bukaresztu, ażeby przedstawić się osobiście zgromadzeniu narodowemu.

W **Bukareszcie** rozpoczęło się już 14. b. m. głosowanie ludu nad wyborem Księcia Hohenzollern hospodarem rumuńskim, i rezultat tego głosowania był dotąd pomyślny dla Księcia. Najdalej za 6 dni skończy się już głosowanie i zdaje się, że Książę Karol Ludwik Hohenzollern zostanie bez trudności obwołany hospodarem w całym kraju.

Najnowsze wiadomości z **Mexyku** potwierdzają, że zamach na członków *belgijskiej misyi* wykonali nie zbójcy lecz Juaryści. Kilka osób, które miały pośredni udział w tym zamachu, zostało aresztowanych.

Monarchia Austryacka.

Sześćdziesiąte ósme i dziewiąte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 16. kwietnia 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie 10¾ przed południem. Obecnych posłów było 130. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu pan *Possinger*.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu od nr. 2560 do 2577.

Potem nastąpiło trzecie czytanie uchwał powziętych przy naradach nad budżetem krajowym co do następujących przedmiotów: o dodatku do emerytury Pawulskiego, o wsparciu Bojarskich, o podwyższeniu pensyi Leonowiczowej, o wsparciu Rzepińskiej, o stypendyach dla szkoły dublańskiej, o zasiłkach dla Towarzystwa muzycznego, dla szkoły czernichowskiej i dla szkoły dublańskiej, dla zakładu ciemnych i dla komisyi fizyograficznej w Krakowie, tudzież ustawy o zniesieniu premiów za ubicie drapieżnych zwierząt.

Następnie przedłożył p. *Szumańczowski* sprawozdanie komisyi administracyjnej co do przedłożenia rządowego, zawierającego projekt do prawa o drogach. Komisya wychodząc z tego zdania że w projekcie rządowym zastosowanym raczej do położenia ekonomicznego zachodnich prowincyi państwa austryackiego, położenie kraju naszego nie zostało należycie ocenionem. Z tego powodu komisya wypracowała samoistny projekt, który przedkłada Sejmowi do uchwały. Projekt swój opiera komisya na następujących podstawach: 1. Zarząd dróg publicznych (z wyjątkiem eraryalnych) powierza się władzom autonomicznym. 2. Koszta budowy i utrzymania dróg znaczniejszych wymagających nakładów, ponosi przeważnie fundusz krajowy. 3. Koszta budowy i utrzymania dróg, nie wymagające znacznych jednorazowych wydatków, rozkłada się w znacznej części na ludność miejscową, aby przezto ogólnokrajowych oszczędzić funduszów. 4. Stanowczo usuwa się przy budowaniu dróg system konkurencyjny, to jest pociąganie mieszkańców do ponoszenia kosztów w miarę oddalenia posiadłości ich od budować się mającej drogi. 5. Główne źródła z których koszta budowy i utrzymania dróg niniejszą ustawą objętych, opędzane być mają, są następujące: *a)* fundusze zebrane na mocy ordynacyi krajowej, powiatowej i gminnej; *b)* prestacye w naturze rozłożone na mieszkańców według liczby osób i zaprzęgów; *c)* dochód z myta.

Projekt komisyi w wielu szczegółach mianowicie co do kompetencyi władz nie różni się od projektu rządowego. Stanowcza jednak różnica zachodzi co do rozkładu prestacyi. Komisya zarzuca zupełnie dotychczasowy system konkurencyi jako niestosowny i starała się zastąpić go innym odpowiedniejszym. Komisya przyszła do przekonania, że system oparty na prestacyi w naturze, to jest w pracy, na wszystkich członków gminy zarówno ciężar rozkładający, w kraju naszym powinien być zastosowany.

Przy jeneralnej debacie nad projektem komisyi pierwszy zabrał głos ks. *Kuryłowicz* wyrażając zdanie, że prestacye w naturze co do zasady są słuszne, lecz rozkład tych prestacyi według projektu komisyi nie jest stosowny, gdyż podstawą tego rozkładu nie jest podatek lecz liczba mieszkańców. Mowca zastrzega sobie stawienie poprawek w dyskusyi specyalnej.

Poseł *Krzeczunowicz* w dłuższej przemowie oświadcza się przeciw całości projektu komisyi. Projekt bowiem suponuje stan rzeczy jaki jeszcze nie istnieje. Nie ma jeszcze zorganizowanych gmin ani obliczonych dokładnie funduszów krajowych na utrzymanie i budowę dróg po uchyleniu systemu konkurencyi. Wnosi przeto, ażeby Izba nad projektem rządowym równie jak nad projektem komisyi o drogach przeszła do porządku dziennego, zaś projekta te żeby odesłane zostały do Wydziału krajowego z poleceniem, żeby zbadawszy przedmiot wszechstronnie, na przyszłej kadencyi przedłożył Sejmowi projekt odpowiedny.

P. *Ludwik Skrzyński* popiera wniosek p. Krzeczunowicza. Hr. *Henryk Wodzicki* przemawia za projektem komisyi. Przeciw projektowi komisyi mówią pp. *Staruch*, *Rusiecki*, *Kowbasiuk i Wężyk*.

Po zamknięciu dyskusyi wybrano dwóch mowców jeneralnych. Przeciw wnioskowi p. *Kreczunowicza* mówił hr. *Adam Potocki*, za przejściem do porządku dziennego hr. *Golejewski*.

Przy głosowaniu wniosek p. *Krzeczunowicza* nieznaczną większością głosów został uchylony; poczem przystąpiono do specyalnej dyskusyi nad projektem komisyi. Siedm pierwszych paragrafów przyjęto według projektu komisyi z uwzględnieniem jednej tylko do §. 7. postawionej poprawki p. Smarzewskiego.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 2³/₄ po południu. Przyszłe posiedzenie zapowiedział Książę Marszałek na szóstą godzinę wieczór tego samego dnia. Na porządku dziennym dalsza dyskusya nad projektem ustawy drogowej.

Drugie posiedzenie tego samego dnia a z kolei 69te zagaił Marszałek krajowy książę *Leon Sapieha* o godzinie 6³/₄ wieczór. Obecnych posłów było 120. Ze strony rządu: C. k. komisarz rządowy radzca dworu p. *Possinger*.

Po przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano interpelacyę ks. *Kuryłowicza* do Marszałka krajowego z zapytaniem, dla czego mieszkańcy powiatu Trembowelskiego i Wiszniowieckiego dotknięci niedostatkiem dotychczas nie otrzymali zapomogi z komisyi centralnej i prosi, ażeby korespondencye między Wydziałem krajowym a pomienionemi powiatami odbywały się dla przyspieszenia drogą telegraficzną.

Marszałek krajowy odpowiada, że do Trembowli już wysłano zapomogę. Z powiatu Wiszniowieckiego nie otrzymała komisya dotychczas wykazu o stanie niedostatku w tamtejszych gminach. Sprawę tę weźmie komisya centralna zapomogi pod rozwagę.

Przystąpiono potem z porządku dziennego do dalszej dyskusyi nad projektem ustawy o drogach, i przyjęto paragrafy 8. do 11. włącznie z uwzględnieniem poprawek pp. *Smarzewskiego*, *Ludwika Skrzyńskiego i Demkowa*, mających na celu rozciągnienie prestacyi pieniężnych do budowy i utrzymania dróg, także na osoby płacące podatek zarobkowy i dochodowy, podczas gdy według projektu komisyi tylko podatek gruntowy służyć ma za podstawę prestacyi pieniężnej.

Dyskusya nad §. 11. normującym prestacye była bardzo ożywiona i stawiono do tego paragrafu kilkanaście poprawek, co spowodowało p. *Ławrowskiego* do postawienia wniosku, ażeby wszystkie te poprawki odesłano do komisyi z poleceniem, by zastanowiwszy się nad niemi wszechstronnie na przyszłem posiedzeniu zdała sprawę. Wniosek ten jednak pozostał w mniejszości, i uchwalono §. 11. z przyjęciem, jak się wyżej wspomniało poprawek panów Ludwika Skrzyńskiego, Smarzewskiego i Demkowa.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 9tej wieczór. Przyszłe posiedzenie we wtorek o godzinie 10tej rano. Porządek dzienny: Dalsza dyskusya nad ustawą o drogach. Sprawozdanie o przedłożeniu rządowem tyczącem się galic. Towarzystwa kredytowego. Sprawozdanie o przedłożeniu rządowem względem zaprowadzenia ksiąg hypotecznych.

Lwów, 16. kwietnia. *(Posiedzenie rady miejskiej).* Zeszłego czwartku rozpoczęła rada miejska rozprawy nad budżetem miasta na r. 1866. Przy tej sposobności zdał p. Madejski sprawę o zadzierżawienie, akcyzy na dalszych lat trzy. Rada m. wysadziła, jak wiadomo do sprawy tej osobny komitet złożony z pp. Madejskiego, Wilda, Mańkowskiego, Schumana i Szwedzickiego. Usiłowania komitetu pomyślnym zostały uwieńczone skutkiem, bo kontrakt na dalsze trzy lata otrzymał już najwyższą sankcyę.

Potem zabrał głos p. Wild jako sprawozdawca budżetu.

Ogólna suma wymogów wynosi	726.541	złr.
Pokrycie czyli dochód czyni	586.859	„
Okazuje się więc niedobór	139.682	złr.

W tej sumie jest jednak kwota 119.880 złr. na nadzwyczajne przejściowe wydatki, które wrócą, tak że właściwy niedobór wynosi tylko 19.802 złr., który pokrywa dostatecznie ulokowany w papierach majątek.

Zgromadzenie uchwaliło wszystkie przez komisyę budżetową przedstawione rubryki dochodu bez zmiany. A mianowicie:

Dochód z dóbr	38.836	złr.
„ z gruntów	3.020	„
Czynsze z najmu budynków	45.590	„
„ „ łazienek	65	„
Taxy rozmaite	100	„
„ od udzielenia prawa obywatelstwa (przeciętnie)	630	„
„ za wcielenie do gminy	100	„
Dochód z prawa propinacyi	198.383	„
Dochód z kopytkowego	103.280	„
„ z wagi miejskiej	840	„
„ z placowego	10.000	„
„ z opłat policyjnych	18.500	„
„ „ pogrzebowych	4.000	„
„ „ cementowania	300	„
„ z dodatku konsumcyjnego	94.700	„
„ z dodatków na cele gminne (od kapituły), za dydaktra, na straż ogniową, na wodociągi, noclegowe i t. p.	5.225	„
Prowizye od kapitałów czynnych	13.090	„
Wpływy przygodne (ażio i t. p.)	200	„
Dochody nadzwyczajne, prawdopodobne oszczędzedzenia i t. d.	50.000	„
Razem jak wyżej	586.859	złr.

Z rubryki wydatków uchwalono tylko kilka na tm posiedzeniu, mianowicie:

Wydatki na płace etatowe magistratu	55.892	złr.
„ na adjuta	1.260	„
„ na dyurne	6.461	„
„ na służbę	1.032	„
„ na deputata	2.638	„
Razem na magistrat	67.283	złr.
Wydatki zarządu dóbr	33.051	„
„ na utrzymanie realności miejskich . . .	21.100	„
„ za zarząd przychodu z przywilejów . .	4.536	„
„ na przygodne wynagrodzenia	3.100	„
„ na emerytury	27.000	„

Uchwalenie reszty rubryk musiano z powodu spóźnionej pory odłożyć do następnego posiedzenia, które ma się odbyć we wtorek.

Wiedeń, 15. kwietnia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najjaśn. Pan przyjmował wczoraj przed południem pp. ministrów hr. Mensdorffa, hr. Belcredi, Franka i hr. Esterhazy. O godz. 11. był przyjmowany kanclerz nadworny p. Majlath. Jutro przed południem Najjaś. Pan będzie udzielał audyencye powszechne. Donoszą dziś, że Najjaśn. Pani uda się do Füred dn. 19. maja. Najjaśn. Pan po odjeździe Cesarzowej przeniesie się do Laxenburga i zabawi tam aż do powrotu Najjaśn. Pani. Dwa lub trzy razy na tydzień Najjaśn. Pan będzie dojeżdżał do Wiednia dla udzielania audyencyi. Najjaśn. Pani ma zabawić w Füred do końca lipca, poczem uda się wraz z Najjaśn. Panem do Ischl. Następca tronu Arcyksiążę Rudolf i Arcyksiężniczka Gisela mają także udać się w lipcu do Ischl.

Pod prezydencyą p. ministra stanu hr. Belcradi odbyła się przedwczoraj o godz. 2. po południu rada ministeryalna z udziałem wszystkich pp. ministrów i kanclerzy nadwornych i trwała do godz. ½5. Dziś wieczór po przedstawieniu w teatrze będzie wielka recepcya u ministra spraw zewnętrznych hr. Mensdorffa. Minister spraw zewnętrznych hr. Mensdorf przyjmował wczoraj posłów br. Werthera i br. Könneritz.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu *węgierskiej izby deputowanych* z 14. b. m., pierwszem w nowym gmachu sejmowym, witał prezydent zgromadzenie wyrażając przytem życzenie, ażeby czynność rozpoczęta w muzeum została tu pomyślnie i z trwałym skutkiem doprowadzona do celu. Hrabia Miko witał potem izbę imieniem Siedmiogrodzian, na co prezydent stosownie odpowiedział.

Potem nastąpiły sprawdzenia wyborów. Wybór powtórny barona Alberta Wodianer, przeciw któremu wniesiono znowu petycyę, został na wniosek komisyi jednogłośnie zatwierdzony. Co do wyboru barona Alexandra Vaya uchwalone zostało śledztwo i Edmund Kallay przeznaczony został na komisarza śledczego. Wybory baronów Baldacsi i Baborczy zostały unieważnione.

Włochy.

Medyolan, 10. kwietnia. *(Różne wiadomości.)* Exminister Visconti-Venosta, rodowity Medyolanczyk, odwiedził znów miasto rodzinne, lecz tylko na chwilę dla udania się w podróż do Berlina, a nie do Wiednia, jak dawniej głoszono. Dzienniki rządowe starają się wmówić w publiczność, że podróż ta nie ma żadnego celu politycznego, i że p. Visconti-Venosta udaje się do Berlina jedynie dla zastąpienia posła włoskiego przy dworze pruskim, który przypadkowo teraz jest nieobecny. Dzienniki te twierdzą też, że i Książę Adalbert pruski oczekiwany w Genui incognito pod nazwiskiem hr. Hawertberg, podróż tę odbywa jedynie z ciekawości, dla zwiedzenia osobiście portów pruskich od Genui do Spezii. W ogóle od niejakiego czasu dzienniki, jak wiadomo inspirowane, sadzą się na negowanie faktów polityczne znaczenie mieć mogących, lub na osłabienie tegoż znaczenia. I tak dzienniki te zaklinają się, że narada kilku zaufanych włoskich jenerałów, odnosiła się jedynie do zmarłego jenerała Fanti i do pomnika, jaki mu wystawić mają, kiedy to przecież powszechnie wiadomo, że na naradzie tej rozbierano pytanie, czyli na przypadek wojny ze strony Włoch Garibaldi i emigracya właściwa mają być także wezwani do wojennego działania, a następnie czyli byłoby już na czasie powszechne i jawne mobilizowanie całej armii. Dowiedziano się jednak, iż na całej naradzie nie przyszło dp stanowczego rezultatu, z powodu różnicy zdań między jenerałem Cialdinim, a sędziwym jenerałem Durando, znanym mężem stanu, który z żelazną konsekwencyą odwoływał się do straszliwego stanu finansów włoskich. Na naradzie tej mieli też być obecni dwaj wyżsi oficerowie pruscy. Na uwagę zaś zasługuje, iż niektóre dzienniki dobrze poinformowane, które jak „Perseveranza“ powątpiewały zawsze o korzyściach przymierza z Prusami i teraz nawet zawarcie tego aliansu wprost zaprzeczają, jednak w kilku artykułach za przymierzem tym przemawiają. Z Spezii przyszła tu wiadomość, iż w porcie tamtejszym oczekiwane są dwa statki pruskie z Malty przybywające, między niemi „Nimfa.“ Temi dniami przejeżdżał przez Medyolan minister sprawiedliwości De Falco, i miał długą poufną rozmowę z prefektem tutejszym Villamarina. Przybywa on z Neapolu i w podróży swej zatrzymał się dzień cały w Rzymie. To jednak przypisują głównie osobistemu wpływowi ministra, że senator Gualtieri, który dotąd nie chciał przyjąć posady prefekta w Neapolu, teraz dał się uprosić po długim namyśle. W Palermie zastąpić go ma senator Forelli.

Niemcy.

Lipsk, 13. kwietnia. *(Obchód rocznicy wzięcia szańców dypelskich przez wojska niemieckie dn. 13. kwietnia 1849. — Usposobienie umysłów w Saxonii.)* Jak dawniej tak i tego roku obchodzą uroczyście w kółkach wojskowych rocznicę zdobycia szańców dypelskich w dn. 13. kwietnia 1849 przez wojska związkowe niemieckie, mianowicie saskie i bawarskie. Tu stanął na czele obchodu związek wojskowych honorowo dymisyonowanych. Związek ten urządził na dziś ucztę w ogrodzie Gerharda, jako na gruncie sławnym w historyi. Przez ogród ten, który dziś wprawdzie zamienił się w elegancką dzielnicę miejską, w dniu 19. października 1813 roku rozpoczęła się nagła ucieczka Francuzów; w tym ogrodzie utonął książę Poniatowski w Elsterze.

Usposobienie umysłów bardzo tu jest przytłumione, skłania się jednak na stronę Austryi. Za wszelkie nieszczęścia, jakieby spaść mogły nie tylko na Saxonię ale i na Niemcy całe, opinia publiczna czyni odpowiedzialnemi Prusy. Ludzie, co nigdy nie słynęli za przyjaciół Austryi, teraz głosem sumienia powodowani, stają w sporze obecnym wyraźnie po stronie Austryi, a oszczerstwo na Austryę rzucone, jakoby się uzbrajała, wywołało powszechne oburzenie, gdyż mieszkańcy nadgraniczni codziennie przekonywają się o fałszywości podobnego twierdzenia. Smutne skutki, jakie nieznośny stan obecny między pokojem a wojną na handel i przemysł wywiera, podniesły do najwyższego stopnia oburzenie przeciwko Prusom w całej ludności saskiej, której pomyślność właśnie od utrzymania pokoju zależy.

Rosya.

(O zarządzie gminnym w guberniach nadbałtyckich.) Jenerał-gubernator liflandzki, estoński i kurlandzki w odezwie do ministra spraw wewnętrznych, wyraziwszy, że przy objęciu przez niego zarządu kraju nadbałtyckiego, Najjaśniejszy Cesarz wskazać mu raczył między innemi potrzebę urządzenia bytu cywilnego i gminnego włościan tamecznych na zasadach samoistności i niezależności od wpływu właścicieli ziemskich, zakomunikował ułożony za porozumieniem się z szlachtą gubernij nadbałtyckich projekt postanowienia o zarządzie gminnym w tychże guberniach. Po rozpatrzeniu tego projektu i ocenieniu motywów jenerał-gubernatora, oraz uwag szlachty, minister spraw wewnętrznych uznał, że projekt ten zapewniający włościanom nadbałtyckim samoistny zarząd gminny, lepiej zabezpiecza interesa gromad włościańskich kraju nadbałtyckiego od dotychczasowych przepisów. A przeto zgadzając się na główne zasady projektu jenerał-gubernatora, minister spraw wewnętrznych uznał jednakże potrzebę poczynienia w tymże niektórych zmian, i wniosek w tej mierze wraz z projektem złożył komitetowi spraw nadbałtyckich. Po wysłuchaniu tego wniosku i rozpoznaniu wniesionego przez ministra spraw wewnętrznych projektu postanowienia o zarządzie gminnym w guberniach nadbałtyckich, komitet do spraw tychże gubernij ustanowiony, uznawszy z swojej strony potrzebę zmienienia i uzupełnienia niektórych artykułów tego projektu, postanowił sprostowany podług wniosków komitetu projekt postanowienia, wraz z protokołem komitetu przedstawić na najwyższe uwzględnienie i wyjednać najwyższą decyzyę na wprowadzenie tego postanowienia w wykonanie po ukończeniu w roku bieżącym jesiennych robót wiejskich, mianowicie 1. października 1866 roku, na pierwszy raz na sześcioletni przeciąg czasu z zastrzeżeniem, aby przed upływem terminu jenerał-gubernator na mocy nabytego doświadczenia przedstawił wnioski o rezultatach zastosowania pomienionego postanowienia, a następnie aby postanowienie to wraz z zmianami, jakie okażą się potrzebne, podane było na stanowcze zatwierdzenie w drodze prawodawczej. Niniejsza decyzya komitetu nadbałtyckiego w dniu 19. lutego r. b. uzyskała najwyższą sankcyę; przyczem Najjaśn. Pan raczył własnoręcznie napisać na protokole komitetu wyraz „wykonać“ a na projekcie postanowienia: „przywieść do skutku“.

Kronika.

(Pożary.) W Terce, w powiecie Baligrodzkim, dnia 3go b. m. spaliła się stodoła dworska z zapasami siana i słomy i narzędziami gospodarskiemi. Szkoda wynosi 3237 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Niskołyzach, w powiecie Monasterzyskim, dnia 8go b. m. spaliła się karczma i sąsiednie budynki włościańskie. Szkoda w karczmie przez pożar zrządzona wynosi 1400 złr., w budynkach włościańskich 300 złr. Ogień miał być podłożony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie miesiąca marca 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:											
	Sambor		Drohobycz		Komarno		Radziechów		Busk		Skałat	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen
	waluta austryacka											
Mec pszenicy . . .	4	20	5	50	5	25	4	.	4	50	4	52
„ żyta . .	3	11	3	60	3	20	2	60	2	73	3	30
„ jęczmienia .	2	7	2	10	2	70	2	20	2	30	2	35
„ owsa . . .	1	20	1	40	1	80	1	20	1	50	1	20
„ hreczki . .	.	.	3	40	3	20	.	.	2	60	3	15
„ kukurudzy .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków .	1	40	1	60	1	50	1	.	1	40	1	35
Cetnar siana . . .	.	70	.	75	1	.	.	.	1	50	1	50
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	6	60	9	.	5	20	7	60	6	.
„ „ miękkiego	3	70	5	32	7	50	3	.	6	40	4	.
Funt mięsa wołowego	.	11	.	8	.	8		8	.	8	.	8
Mas okowity		45	.	55	.	.	.	50	.	50	.	.

Ostatnia poczta.

Berlin, 15. kwietnia. „Kreuzztg.“ zaprzecza wszystkim pogłoskom o zmianie ministeryalnej wywołanym przez słabość Bismarka. W Kiel ustawiono 8 łodzi kanonierskich pod dowództwem Butturlina; „Kreuzztg.“ utrzymuje, że to tylko dla ćwiczeń marynarki pruskiej.

Berlin, 15. kwietnia. Dzisiejsze bardzo liczne zgromadzenie ludu przyjęło jednogłośnie następującą rezolucyę: Wojna pomiędzy wielkiemi mocarstwami niemieckiemi jest narodowem nieszczęściem; tylko liberalne ministeryum pruskie pozyskałoby zaufanie w sprawie reformy związku. Szlezwik-Holsztyńczykom należy zabezpieczyć

prawo stanowienia o swoim losie, gdyż to tylko jest moralną i prawną podstawą wszelkiej reformy rządu.

Bukareszt, 15. kwietnia. Wielkie zgromadzenie ludu odbyło się na placu wolności. Uczestników miało być 20.000, J. Bratianu miał mowę; lud wysłuchał go zimno. Książę Karol Hohenzollern został obwołany dziedzicznym księciem Rumunii.

Jassy, 15. kwietnia. Komitet dziesięciu pod prezydencyą Rosnovona ustanowiony przez zgromadzenie ludu dla czuwania nad interesami ludności oświadczył, że Mołdawia nie weźmie udziału w rozpisanych wyborach, że Mołdawia chce oddzielenia pod namiestnikiem książęcym, ktorym ma być krajowiec. Golesco i Catargiu z Bukaresztu nie mogli przeszkodzić wydaniu tego oświadczenia. Rząd prowizoryczny każe obwołać księcia Karola Hohenzollern księciem Rumunii, zarządzając jednocześnie plebiscyt w tym względzie.

Jassy, 15. kwietnia. Komitet separatystów ogłasza wybór Hohenzollerna i plebiscyt za podejściem, żąda wyjścia z prowizoryum i osobnej reprezentacyjnej obrady w Mołdawii. Niezliczony tłum ludu z metropolitą ciągnie do pałacu książęcego. Żołnierze zranili kilku ludzi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Piniński Leon., z Grzymałowa. — Cielecki Wł., z Byczkowic.

Hotel Langa: Dittrich Wilh., c. k. major, z Koszyc. — Leupal Michał, c. k. kapitan, z Mantuy. — Huczek Edw., c. k. porucznik, z Tarnowa.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Kaz., z Balanowic. — Milewski Korn., z Stanisławowa. — Serwatowski Woje., z Rajtarowic.

Hotel europejski: Kozicki Ant., z Podberezec. — Winnicki Lud., z Przedmieścia.

Hotel krakowski: Cienciewicz Jan, z Geryni.

Hotel mołdawski: Gnatkowski Erazm, c. k. przeł. powiat., z Budzanowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. kwietnia.

PP. Ks. Stourdza Dym., do Mołdawy. — Hr. Starzyński Kaz., do Ropczyckiej góry — Hr. Zieliński Wit., do Słotwiny. — Obertyński Leop., do Stronibab. — Załęski Stan., do Drohomyśla. — Żurakowski Aug., do Herbacza. — Adolff Edw., ces. ros. sekretarz koleg., do Czerniowic. — Wiśniewski Wiktor, do Strzelisk.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Martha“, oder: „Der Markt zu Richmond“**, opera w 4 oddziałach.

Jutro (przedstaw polskie): **„Damy i huzary“**, komedya w 3 aktach przez Alex. hr. Fredrę. Na korzyść tutejszego zakładu ubogich.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. kwietnia 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	328.61	+ 7.8	71.3	zachodni	sl.	pochmurno
2 g.od. po poł.	328.58	+ 11.6	60.9	„	„	„
10.god. wiecz.	328.66	+ 6.0	77.4	„	„	pogoda

Kurs Lwowski.

Dnia 16. kwietnia.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	99	5	05
Dukat cesarski	„ „	5	02	5	08
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	65	8	81
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	60	1	64
„ papierowy rosyjski	„ „	1	30	1	32
Talar pruski	„ „	1	57	1	59
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	63	17	60	95
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	63	17	63	95
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	61	—	61	92
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	60	92	61	08
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	139	67	143	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. kwietnia

	złr.	kr.
5% Metaliki	56	90
5% pożyczka narodowa	60	60
Losy z 1860 roku	73	85
Akcye banku wiedeńskiego	609	—
„ „ kredytowego	130	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	105	40
Srebro	105	25
Dukat pojedyńczy	5	05

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. kwietnia

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	52.50	52.75
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	—.—	99 —
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	60.70	61 —
od kwiet. do paźd. po 5%	60.70	61.—
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	63 50	—.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	56 75	57.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	56.10	57 50
dtto. po 4½%	49 25	49 75
dtto. „ 4%	43 75	44.25
dtto. „ 3%	33 75	34 25
dtto. „ 2½%	28.50	30 50
dtto. „ 1%	11.—	11 10
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	129.50	130.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	182 —	129 —
Przez. do wyl. z r. 1854	72 —	73.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	74.20	74.40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	83.25	83.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	65.25	65.40
Renty Como po 42 lir. aust.	15.50	16.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	50.—	52.—
„ 4½%	49 —	49.50
„ 4%	43.—	43.50
„ 3½%	38 50	39 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	53.—	55.—
„ 2¼%	48.—	49.—
„ 2%	43.—	43.50
„ 1¾%	38.—	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi	—.—	78.—
Wyż. Aust.	75.—	80.—
Salcburg	75.—	80.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	73.—	77.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	81.—	84 —
Tyrolu	95.—	98 —
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.: Kar., Krainy i Wyb.	82.—	86 —
Węgier	60 75	61.75
Banatu Tem.	59 50	60.50
Kroacyi i Slawonii	62.—	64.—
Galicyi	60.50	61 50
Siedmiogrodu	56.—	57.—
Bukowina	59.—	60.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	57.50	58.—
Banat Temesz.	57.25	57.75
Lomb. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—
Gal. dł. zwr. z r. 1866 „ 7%	92.—	92.50

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	698.—	700.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	130.80	131.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	550.—	555.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	58 75	59.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1380.—	1385 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	151.—	151.50
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	156.—	158.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	110 50	111 —
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	141.—	141.40
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 65%	57.—	59.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	128.—	130.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	96.—	97.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	—.—	630.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	240 —	245 —
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	115.—	120
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	429.—	431.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	—.—	188.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	330 —
Towsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	235 —	250.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	330.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104 50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	84.—	84.25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	80.—	80.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	73 —	73 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	94.—	95 —
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	—.—	77.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	—.—	68 50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	103.—	105.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	—.—	90.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	83 75	84.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	—.—	80.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	76.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	77.—	78.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	71.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—.—	83.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Lloyda za 100 zł.	87.—	88 —

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	103 —	103.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	77.—	78.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	107.—	108.—
„ „ po 50 zł. m. k.	46.—	47.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	21.—	22.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	70 —	75.—
Salma „ 40 „ „	24.—	25.—
Palffiego „ 40 „ „	20.—	21.—
Clarego „ 40 „ „	20.—	21 —
St. Genois „ 40 „ „	20.—	21.—
Windischgrätza 20 zł. „	14.—	15.—
Waldsteina 20 „	17.—	18.—
Keglevicha 10 „	13.—	13 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	10.50	11.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	89 25	89.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	89.—	89 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	89.—	89 25
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	78.50	78 50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	105.20	105 70
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir wł	—.—	41 80
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	42 —	42 15
Praga za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopel za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.05	5.06
dtto. pełnej wagi	5.05	5.06
Korona	14 60	14 65
20frankówka	8.54	8 56
Rosyjski imperyał	8 72	8.77
Talar związkowy	1.57½	1.58½
Srebro	105.25	105 50
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c		

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.